

۶۲۷۶

۸۴۸

شماره ترتیب چاپ:

شماره چاپ سابقه:

شماره دفتر ثبت:

دوره ششم - سال دوم

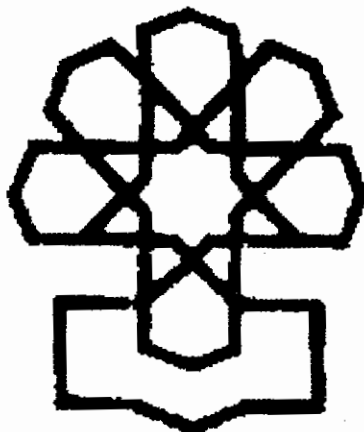
۱۳۸۰-۱۳۸۱

تاریخ چاپ ۱۳۸۰/۷/۳

۳۳۹
N. ۸۵

گزارش کارشناسی درباره لایحه:

اصلاح ماده (۲) قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت

اجتماعی - اقتصادی - برنامه و بودجه و محاسبات

کمیسیون‌های ارجاعی

کدموضوعی: ۲۰۰

شماره مسلسل: ۶۲۷۶

معاونت پژوهشی

آذر ۱۳۸۰

کار: دفتر بررسی‌های اقتصادی

گزارش کارشناسی درباره لایحه :

**اصلاح ماده (۲) قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و
بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت**

کدموضوعی: ۲۰۰

شماره مسلسل: ۶۲۷۶

ماده واحده- ماده (۲) قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۵ به شرح زیر اصلاح می‌شود.
«به ازای هر بار محکومیت اداری در ده سال آخر خدمت یک ماه از پاداش پایان خدمت مستخدم کسر می‌شود».

۱. پیشینه قانونی لایحه

الف) قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۵/۲/۲۶:

ماده ۱- به کارکنان رسمی، ثابت و دارای عناوین مشابه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰ در صورت رضایت از خدمت آنان به هنگام بازنشستگی معادل دو ماه آخر دریافتی ثابت حقوق و فوق‌العاده شغل به عنوان پاداش خدمت پرداخت می‌شود.

تبصره ۱: در صورتی که سابقه خدمت مستخدم از سی سال کم‌تر باشد پاداش به نسبت سال‌های خدمت محاسبه و پرداخت می‌شود. در این محاسبه کسر سال معادل یک سال منظور می‌شود.

تبصره ۲: در صورت فوت مستخدم، پاداش موضوع این ماده به وراثت قانونی مستخدم متوفی، موضوع ماده ۸۶ قانون استخدام کشوری تعلق می‌گیرد.

ماده ۲- به مستخدمانی که در سال آخر خدمت، محکومیت اداری داشته باشند پاداش پایان خدمت پرداخت نمی‌شود.

ب) مصوبه جلسه ۱۳۷۹/۱۱/۱۲ هیأت وزیران به شرح زیر:

«هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۱۲ بنا به پیشنهاد شماره ۳۳/۳۴۱۹ مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۱۱ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد بند (و) تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور تصویب نمود در ماده چهارم آیین‌نامه اجرایی جز چهار بند الف و بندهای ب، ج و ه تبصره ۴ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور موضوع تصویب‌نامه شماره ۲۲۴۹۱/ت/ه/۲/۳/۳۵۰۰ مورخ ۱۳۷۹/۵/۳۱ عبارت (به ازای هر سال خدمت معادل بیست روز آخرین حقوق و مزایای دریافتی مبنا و ملاک کسور بازنشستگی است) با رعایت موارد زیر به صورت علی‌الحساب پرداخت نمایند به عبارت:

(به ازای هر سال خدمت معادل سی روز آخرین حقوق و مزایای دریافتی که مبنا و ملاک کسور بازنشستگی است حداکثر سی ماه با رعایت موارد زیر پرداخت نمایند) تغییر می‌یابد.

ج) بندهای (ا) و (و) تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور:

ه) با استناد به بند (ه) ماده (۳) قانون برنامه پنجساله سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دولت موظف است از ابتدای سال ۱۳۷۹ به کارکنان رسمی و ثابت مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت و اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی هنگام بازنشستگی، از کار افتادگی و فوت به ازای هر سال خدمت یک ماه آخرین حقوق و مزایای وی را که مبنا و ملاک کسور بازنشستگی قرار گرفته است به عنوان پاداش پایان خدمت از محل موضوع بند (ب) تبصره (۲۹) این قانون با اولویت اول و حداکثر تا مبلغ یک هزار و پانصد و چهل و شش میلیارد (۱,۵۴۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تأمین و پرداخت نماید.

و) آیین‌نامه اجرایی این تبصره به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه و سازمان امور اداری و استخدامی کشور حداکثر ظرف مدت دو ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

۲. بیان مقاصد لایحه

با توجه به این که پاداش پایان خدمت به ازای هر سال خدمت، معادل بایک ماه آخرین حقوق و فوق العاده‌های دریافتی است که ملاک کسور بازنشستگی است. محروم کردن کارکنان دولت از دریافت سی ماه پاداش سنوات خدمت خود به دلیل محکومیت اداری در سال آخر خدمت، به استناد ماده (۲) قانون پرداخت پاداش خدمت و بخشی از هزینه‌های ضروری به کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۵/۲/۲۶ منصفانه و منطقی نیست و نوعی محکومیت مضاعف محسوب می‌شود که مورد اعتراض کارکنان دولت و دستگاه‌های اجرایی است.

۳. ارزیابی مقاصد لایحه

مقاصد مذکور و دلایل تقدیم لایحه منطقی است، ولی باید توجه داشته باشیم که قبل از سال ۱۳۷۹ برای سی سال خدمت کارمندان مشابه، دو ماه حقوق و مزایا پرداخت شده است. تعدادی از این بازنشستگان نیز که به دلیل مشکلات مالی در بنگاه‌های اجرایی مشغول خدمت شده بودند، با استناد به بند (ل) تبصره ۱۳ قانون بودجه سال جاری بدون پرداخت دیناری از کار برکنار شدند. از این رو، صحیح و منطقی و عادلانه نخواهد بود که برای کارکنان خطا کار چنین ارفاقی قائل شویم و به افرادی که به شرح فوق از کار برکنار شده‌اند و چنین پاداشی نیز دریافت نکرده‌اند بی توجه باشیم. لذا پیشنهاد می‌شود لایحه تقدیمی دولت جهت اعاده حقوق این افراد اصلاح شود.

۴. ایرادات اساسی وارد بر لایحه و ارائه پیشنهادهای مشخص

هنگام تهیه و تنظیم و تصویب قانون نظام هماهنگ پرداخت قرار بود هرگونه افزایشی، اعم از نقدی و غیرنقدی، در دریافتی کارکنان شاغل عیناً در مورد بازنشستگان و مستمری بگیران مشمول قانون مزبور اعمال شود. متأسفانه در این لایحه و لوایح دیگری که قبلاً به مجلس شورای اسلامی ایران تقدیم شده است مراتب فوق لحاظ نشده است. از آن جمله می‌توان پاداش پایان خدمت موضوع بند (ه) ماده ۳ قانون برنامه پانزدهم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بند (ه) تبصره (۴) قانون بودجه سال

۱۳۷۹ کل کشور و فوق العاده کارانه را ذکر کرد که اخیراً مقرر شده است به عنوان حق جذب پرداخت و در موقع بازنشستگی اعمال شود.

بنابراین پیشنهاد می شود تاریخ اجرای لایحه مذکور به ۱۳۷۱/۱/۱ اصلاح شود و کارکنانی که بعد از اجرای قانون نظام هماهنگ پرداخت بازنشسته شده اند از آن و همچنین پاداش پایان خدمت موضوع بند (ه) تبصره ۴ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ بهره مند شوند. در این صورت لایحه مذکور لازم است به شرح زیر اصلاح شود.

ماده واحده

ماده ۲ قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه های ضروری به کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۵ به شرح زیر اصلاح می شود:

«به ازای هر بار محکومیت اداری در ده سال آخر خدمت، یک ماه از پاداش پایان خدمت مستخدم کسر می شود و تاریخ اجرای آن (مواد یک و دو قانون مذکور) به ۱۳۷۱/۱/۱ اصلاح می شود». وزارتخانه ها و مؤسسات مشمول موظف هستند مابه التفاوت مذکور را از محل صرفه جویی بودجه های سالانه خود پرداخت نمایند. بازنشستگانی که در اجرای بند (ل) تبصره ۱۳ قانون بودجه سال ۱۳۸۰ به خدمت شان خاتمه داده شده است نیز مشمول این قانون هستند.

۵. جمع بندی کلی

با عنایت به مراتب مذکور و به منظور کمک به بازنشستگان اجرای لایحه به فرم اصلاح شده مذکور تأیید می شود.